

MACRAE

வைத்திய சந்திரிகா.

ஓர் உயர்தர தமிழ் மாதப்பத்திரிகை.
பிரதி ஆங்கிலமாதம் முதல்வாரத்தில் வெளிவரும்

Vol. 5

December 1943

No. 12

விஷய துசிகை.

பக்கம்

வைத்தியச்செய்திகள்

1

யோகாந்நாகரம் (பண்டிட் நாராயணப்பண்டார்)

73-84

அஜீர்ணம் (மதுக்கூர் ஆயுர்வேதனாமிர்)

K. ஷரபோடி அவர்கள்)

1-4

ஹிருதயம் (வைத்ய வாசஸ்பதி. கனூர் பண்டிட்

P. S. ராமசர்மா அவர்கள்

4-6

சந்தா விநிதம்.

விளம்பர விநிதம்.

வருஷ சந்தா:—

மாதம் 1-க்கு பக்கம் 1-க்கு ரூ 8

உள் நாட்டுக்கு ரூ. 2

„ „ 1-க்கு ரூ 4

வெளிநாட்டுக்கு ரூ. 3

„ „ 1-க்கு ரூ 2

கிடைக்குரிடம்:—

Pandit, S. NARAYANA IYENGAR.

Editor and Publisher.

No. 2, Police Station West Lane, Madura.

காரிசைட்]

[விலை 0-3-0

வெங்கடேஸ்வர் பிரஸ், மதுரை—43.

திருச்சி ஆயுர்வேத ஸபா ஷே ஸபாவின் 10-வது வருஷோத்ஸவம் 20—11—43 உசனிக்கிழமை மாலை 3-மணிக்கு திருச்சி ஆயுர்வேதிக் யூனியன் கட்டிடத்தில் நடைபெற்றது பிரம்மஸ்ரீ தர்மக்ய போலகம் சுந்தரேச்சாஸ்திரிகள் அவர்கள் ஸபாபதி பதவியை அலங்கரித்தார்கள். ஸபாபதியின் முகவுரையில் ருக்வேதத்திலுள்ள ஆயுர்வேத பாகங்களை ஸம்ஸ்கிருதத்தில் உபன்யஸித்தார்கள். ஸாஹித்ய ஆயுர்வேத சிரோமணி R. V. ராமன் அவர்கள் ப்ரமேஹத்தைப்பற்றி ஸம்ஸ்கிருதத்திலும், வைத்ய வாசஸ்பதி பண்டிட் P. S. ராமசர்மா அவர்கள் அக்னி ரோஹிணியைப்பற்றித் தமிழிலும் உபன்யஸித்தார்கள். பிறகு சர்ச்சைகள் நடந்தன. மாலை 8-30-மணிக்கு அக்ராஸனர் முடிவுரையின்பின் வந்தனோபசாரங்களுடன் கூட்டம் முடிவுபெற்றது இரவு 9-மணிக்கு விருந்து ஒன்று நடைபெற்றது.

V. R. Subrahmania Aiyar,

ஸபாமந்திரி.

சீத வீர்ப்முள்ளது, பலத்தைக்கொடுக்கும், கண்களுக்கு நல்லது வாயுசெய்யாது, மேல்காற்று—தீக்ஷணமானது, உலர் அடிக்கும் குணமுள்ளது, பலத்தைப்போக்கும், இலகுவானது, மேதஸ் என்ற தாது, பித்தம், கபம், இவைகளை நீக்கும், வாயுவைச்செய்யும், வட காற்று—குளிர்ச்சியானது, பசையுள்ளது, திரிதோஷப்பிரகோபம் செய்யும், (சரீரம் ஸப்ததாதுக்கள் முதலியவைகளை) க்வேதம் அதாவது கைந்தபோகும்படி செய்யும் குணமுள்ளது, ஆரோக்யமுள்ளவர்களுக்கும் பலத்தைபளிக்கும் தித்திப்பு குணமுள்ளது இலகுவானது, தென்கிழக்குக்காற்று—எரிச்சலைக்கொடுக்கும், ரூக்ஷகுணமுள்ளது, தென்மேற்குக்காற்று—விதாஹம் செய்பாது, வடமேற்குக்காற்று—கசப்பு குணமுள்ளது, வடகிழக்குக்காற்று—காபகுணமுள்ளது, குறுக்கானகாற்று—ஆயுளுக்கு நன்மை செய்பாது, பிராணிகளுக்கும் துப்பல நோய்களை விளைவிக்கும், ஆகவே அக்காற்றை அனுபவிக்கலாகாது. அனுபவித்தால் நன்மைசெய்யாது, விசிரிக்காற்று—எரிச்சல், வியர்வை, மூர்ச்சை, சிரமம், இவைகளைப்போக்கும், பனைபோலை விசிரிக்காற்று—திரிதோஷங்களைத் தணிக்கும், மூங்கில் விசிரிக்காற்று—உஷ்ண குணமுள்ளது, மத்தபித்த நோயைச்செய்யும், சமரம் என்ற மிருகத்தின் வால்மயிரால் செய்யப்பட்ட விசிரி, (சமரமிருகத்தின் வால்மயிரைத் தான் இந்தியஸ்கிரீகர் “சவரி” என்ற பெயருடன் கடையில் வாங்கித்தலையில் கூந்தலுடன் சேர்த்து ஜடையிடுவார்கள்) துணி விசிரி, (அதாவது பங்காமுதலியவை) மயில்விசிரி. பிரம்புவிசிரி, ஆகிய இவைகளின் காற்று தோஷங்களை நீக்கும், பசையுள்ளவை, ஹிருதத்திற்கு நல்லது, தூக்கம்—பகலில் தூங்கக்கூடாது, ஏனெனில் அது கபத்தைச்செய்யும், ஆனி. ஆடி மாதங்களில் பகலில் தூங்கலாம், மற்ற மாதங்களில் பகலில் தூங்கக்கூடாது, (ஆனால் இகற்கு எலக்கு உண்டு) சிலர் பகலில் தூங்காவிட்டால் திரிதோஷங்கள் பிரகோபித்து அவர்களுக்கு சரீரஜாட்யம் உண்டாகும் ஆகவே அவர்கள் பகலில் தூங்கவேண்டும், பகல் ஆகாரத்திற்கு முந்தி தூங்கினால் வயிற்றில் இருக்கும் கல்குட ஜீர்ணமாகும். பகல் சாப்பாட்டிற்குப்பிறகு தூங்கினால் திரிதோஷங்கள் பிரகோப மடைந்து நோய்கள் உண்டாகும். ஆகவே சொல்லப்படும் மனி

தர்களுக்குப் பகல் தூக்கம் அவசியமாகும்—மிகவும் சரீரப்பயிற்சி
 செய்பவர்கள், அதிகமாக ஸ்திரீ சம்போகம் செய்பவர், வழி நடப்ப
 வர், சவாரிசெய்பவர், சிரமத்தை யடைந்தவர். அதிகார நோயுள்ள
 வர், சரீரவலி, ஆஸ்த்மா, தாகம் என்ற நோய். விக்கல், வாதநோய்,
 ஆக இந்த நோயுள்ளவர் இளைத்தவர், கபநோய் இல்லாதவர், குழங்
 கைகள், மிகக்குடியால் நோய்கொண்டவர், விருத்தர்கள், முதல்கள்
 ஆகாரம் ஜீர்ணமாகாமல் பொரி அரிசி ஏப்பம் அடைபவர், ராத்திரி
 விழித்தவர், ஆகிய இவர்கள் வயிற்றில் ஆகாரம் இல்லாத சமயத்
 தில் வேண்டியவளவு பகலில் தூங்கலாம், தவிர—ராத்திரியில்
 விழித்து வாடிக்கையானவர்களும், பகலில் தூங்கி வாடிக்கைப்பட்ட
 வர்களும் அவர்கள் வாடிக்கைப்படி ராத்திரி விழிப்பதாலும், பகலில்
 தூங்குவதாலும் குற்றம் நேரிடாது. சாப்பாட்டிற்குப்பிறகு தூங்கி
 னால் வாதிபித்தங்களைத் தணித்து கபத்தை அதிகப்படுத்தும், சரீர
 புஷ்டி, சரீர செளக்கியம், இவைகளையும் செய்யும், படுக்கை பித்
 தத்தைப்போக்குர், உடம்பு பிடித்தல்(Massage)வாதத்தைப்போக்
 கும், வார்தி கபத்தை நீக்கும், உபவாஸம் காய்ச்சலைப்போக்கும்.
 சாப்பிட்டபிறகு இன்பமான சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம்,
 இவைகளை உபயோகித்தால் சாப்பிட்ட ஆகாரம் வயிற்றில் கல்ல
 நிலைமையில் இருக்கும், மனதிற்கு வேண்டாத சப்தம், ஸ்பர்சம்,
 ரூபம், ரஸம், கந்தம், ஆகிய இவை சாப்பிட்ட ஆகாரத்தை வார்தி
 எடுக்கும்படி செய்யும், வேண்டாத ஆகாரமும் சாப்பிட்டவுடன் மிகச்
 சிரிப்பும், முன்போல ஆகாரத்தை வார்தி எடுக்கும்படி செய்யும்,
 வெகுநாழிகை படுக்கக்கூடாது. அவ்விதமே அளவுக்கு மிஞ்சி
 ஆகாரம் உட்கொள்ளக்கூடாது. ஆகாரத்தில் திரவம் மிகுந்து
 இருக்கக்கூடாது, சாப்பிட்டபிறகு இரண்டு நாழிகை வரையில்
 நெருப்பு, வெய்யில், நீந்துதல், சவாரி, நடை, சரீரப்பயிற்சி, புணர்ச்சி
 ஒடுதல், குடித்தல் (நீர் முதலியவைகளைக் குடித்தல்) மல்யுத்தம்,
 பாட்டு பாடுதல், படித்தல், ஆகிய இவைகளைச் செய்யக் கூடாது.
 ஏற்றதும். இலகுவாயும், உள்ள ஆகாரத்தை உட்கொண்டாலும் கூட
 அதிகத்தண்ணீர் குடித்தலாலும், விஷமாசனத்தாலும், மலமுத்தி
 ராதிகளை அடக்குவதாலும், தூக்கக்கொளாமலானாலும் சரியாக
 ஜீர்ணமாகாமல் போகும். ஆகவே ஜீர்ணமாக இருக்கும்போதே

மறு ஆகாரம் சாப்பிட்டால் அதற்கு “அத்யசனம்” எனப்பெயர், முதல் ஆகாரம் கொண்டபிறகு அக்னிமந்தம் இருந்தால் இரண்டாவதுவேளை ஆகாரம் செய்யக்கூடாது. முதல் ஆகாரம் நன்றாக ஜீரணிக்காமலிருக்கும்பொழுது இரண்டாவது ஆகாரம் செய்தால் அக்னிபலம் க்ஷீணமாகும், காலையில் முதல்நாள் இரவு ஆகாரம் ஜீரணமாயிற்று இல்லையா என்ற சந்தேகம் ஜனித்தால் அப்பொழுது கடுக்காய், சுக்கு, இந்திப்பு, இவைகளை (சமயிடை) எடுத்து இடித்துப்பொடிசெய்து அந்தப்பொடியில் அரைத்தோலா பொடியை எடுத்துக் குளிர்த்த ஜலத்தில் போட்டுக்கலக்கிச் சாப்பிட அஜீரண சந்தேகம் நிவர்த்தியாகும். பிறகு மிதமாகச் சாப்பிடவேண்டும். இனி சரி சுகத்திற்கு அவசியமான சில நிபமங்களைச் சொல்லுவோம். வழிப்போயாணம்—சரிசிறம், கபநோய், கபநோய், சரிசுப்பருமன், சரிசுத்தின் மிருதுத்தன்மை இவைகளைப் போக்கடிக்கும். கால்நடை—சரிசுத்திற்கு மிருத்த பிடைபைச் செய்யாது, ஆயுள், பலம், முன்புபலம் அக்னிசக்தி, இவைகளைக் கொடுக்கும், இந்திரியங்களுக்குக் (கண், காது, முதலியவைகளுக்கு) தெளிவைக்கொடுக்கும். முககாந்தி, கபநோய், தொந்திபோடுதல், மிருதுத்தன்மை, சுக்ம், இவைகளைக்கொடுக்கும். தலைப்பாகு (அதாவது உருமால்) காந்தியைச்செய்யுர், கந்தனுக்கு நல்லது, வாதம் கபம் இவைகளை நீக்கும். தூசியைத்தடுக்கும், மிதிபடியில்லாமல் எப்பொழுதும் நடந்தால் ஆரோக்யம், ஆயுள், இவை குறையுர், கண் காது முதலிய இந்திரியங்களைக் கொடுக்கும், விசேஷித்துக் கண்பார்வை கொடுக்கும்படி பிடித்தல்—மழை, வெய்யில், காற்று, தூசி, இவைகளைத் தடுக்கும், பனியைக்குறைக்கும். கண்களுக்கு நல்லது, மங்களகரமானது, தடி அல்லது பிரம்புதரித்தல்—மன உறுதி, உக்ஸாஹம், பலம், உறுதி, கைரியம், வீரியம், இவைகளை அதிகப்படுத்தும், பயத்தை நீக்கும், ஓர் அவலம்பனமாகும், பல்லக்கு—மேல் உரையுடன் கூடியபல்லக்கு எல்லோருக்கும் பிரியமானது, அதில் சவாரி போவதால் திரிதோஷங்கள் சமிக்கும். கப்பல் பிரயாணம்—வாத கபநோயுள்ளவர்களுக்குக் கொடுதல் விளைவிக்கும், பாலை சவாரி—வாதபித்தம் செய்யும், ஐசவரியம், ஆயுள், புஷ்டி, இவைகளை வளர்க்கும். குதிரைசவாரி—வாதம், பித்தம், சிரமம், இவைகளை அதிகப்

படுத்தும், அக்னிபலம் அதிகரிக்கும், நிறம் கெடும், மேதஸ், கபம், இவை குறையும், பவிஷ்டர்களுக்கு நல்லது. வெய்யில்—இது வியர்வை, மூர்ச்சை, ரக்தபித்தம், தாகம், ஒய்ச்சல், சிரமம், எரிச்சல், நிறக்குறைவு, இவைகளைச் செய்யும், நிழல்—முன் சொன்னவைகளைப்போக்கும். மழை—தாதுவிருத்தி செய்யும், பலத்தைக் கொடுக்கும், குளிர்ச்சியானது, தூக்கம், சோம்பல், இவைகளைக் கொடுக்கும், பனி—பயத்தைக்கொடுக்கும், மயக்கம் கொடுக்கும், கபவாதம் செய்யும், நெருப்பு—வாதம், கபம், குளிர், நடுக்கம், விரைத்தப்போதல், இவைகளை நீக்கும், ஆமனோய், ஜலதோஷம், இவைகளைப்போக்கும், ரக்தபித்தம் செய்யும், புகை—உடனே கபத்தைச் செய்யும், கண்களுக்குக் கெடுதல் செய்யும், தலைகனம் உண்டாக்கும், வாதபித்தம் அதிகரிக்கும், நல்லவர் கெட்டவர் ஆகிய எல்லோருடனும் நட்புகொள்ளவேண்டும், அதிலும் நல்லவர்களுடன் விசேஷித்து நட்புகொள்ளவேண்டும், அதிலும் மிகவும் நல்லவர்களுடன் விசேஷித்துக்கொள்ளவேண்டும் ஸாதுக்களுடன் ஸஹவாஸம் செய்யவேண்டும், அயோக்கியர்களுடன் ஸஹவாஸக்கூடாது தேவதை, பிராமணன், பெரியார், வைத்தியன், அரசன், அதிதி, இவர்களைப் பூஜிக்கவேண்டும், யாசகர்களுக்கு இயன்றவளவுகொடுக்கவேண்டும், யாரையும் அவமதிக்கக்கூடாது, ஆசாரியர்கள் முன்னிலையில் வணக்கத்துடன் சிறக்கவேண்டும், அவர்கள் முன்னிலையில் கால் நீட்டுதல் முதலியவைகளைச் செய்யக்கூடாது, அபகாரம் செய்தவர்களுக்கும் உபகாரம் செய்யவேண்டும், தண்ணீர்ப்போல பிறரை எண்ணவேண்டும், விரோதிகளுக்கு வெகுதூரத்தில் வசிக்கவேண்டும், எவரையும் தனக்கு விரோதியாகக் கருதக்கூடாது, தண்ணீர் யாருக்கும் விரோதியாக நினைக்கக் கூடாது, எஜமானன் செய்யும் அவமதிப்பை வெளியிடக் கூடாது, எஜமானனுடைய வெறுப்பை வெளியிடக்கூடாது, ஜலத்தில் தன் நீழலைப்பார்க்கக் கூடாது, நிர்வாணமாக ஜலத்தில் இறங்கக்கூடாது, ஆழம் தெரிந்துகொள்ளாமல் ஜலத்தில் இறங்கக் கூடாது, துஷ்ட ஜந்துக்கள் வசிக்கும் ஜலத்தில் இறங்கக்கூடாது, சரியானகாலம் பார்த்து ஹிதமாகவும் சுருக்கமாகவும் உண்மையாகவும் இனிமையாகவும் பேசவேண்டும். உசிதமானகாலத்தில் ஹிதமாயும், மிதமாயும், பசையுள்ள

தும்: தித்திப்பு மேலிட்டுமுள்ள ஆகாரம் செய்யவேண்டும், இராக் காலத்தில் தயிரை உபயோகிக்கக் கூடாது, உப்பின்றி தயிரை உப யோகிக்கக்கூடாது, பாசிப்பருப்பு, தேன், நெய், சர்க்கரை, இவை களைச்சேர்க்காமல் தயிரை உபயோகிக்கக் கூடாது, அயலார்மனதை அறிந்து யாருக்கு எவ்விதம் பேசினால் இருப்பதி உண்டாகுமோ அவ் விதம் பேசவேண்டும், தனித்து இருந்து சுகத்தை அனுபவிக்கக் கூடாது, எல்லாரிடத்திலும் நம்பிக்கை கொள்ளக்கூடாது, எல்லா ரிடத்திலும் அவநம்பிக்கையும் கொள்ளக்கூடாது, முயற்சியைவிடக் கூடாது, காரணத்தில் பொறுமை கொள்ளவேண்டும், பலத்தில் பொறுமைகொள்ளக்கூடாது (அதாவது ஒரு மனிதன் மிகுந்தபணம் சம்பாதித்திருந்தால் அவர் பணத்தைக்கண்டு பொறுமை கொள் ளக்கூடாது, பணம் சம்பாதித்த வழியில் பொறுமைகொள்ளவேண் டும், அதாவது அந்தவழியை நாமும் அடைய முயற்சிக்க வேண் டும்) மலமூத்திராதிகள் வெளியேறுவதை அடக்கக்கூடாது, ஆனால் மனதின் விகாரங்களை அடக்கவேண்டும், கண், காது, முதலிய இந் திரியங்களை மிகவும் சிராட்டக்கூடாது, மிகவும் நிர்பந்தம் செய்யவும் கூடாது, மனழ, வெய்யிலில், குடை தரிக்கவேண்டும், இராக்காலத் திலும் காட்டுப்பாதைகளிலும் தடியுடன் செல்லவேண்டும், காலில் மிதியடி தரித்துக்கொள்ளவேண்டும்' வழி நடக்கும்பொழுது சுற் றுப்புறங்களில் ஓர் துகத்தடிதூரம் கவனித்துக்கொண்டு போக வேண்டும், நீந்தி நதியைக் கடக்கக்கூடாது, நெருப்பை எதிர்த்துப் போடக்கூடாது, சந்தேகமான ஓடம் கப்பல் இவைகளில் போகக் கூடாது, மாத்தில் ஏறக்கூடாது, அடங்காத குதிரை முதலியவை கட்டின வண்டியில் போகக்கூடாது, ஸ்பையில் வாயை மறைத்தக் கொள்ளாமல் இருமல், தும்மல், எப்பம், சிரிப்பு, கொட்டாவி விடு தல், இவைகளைச்செய்யக் கூடாது, முக்கை அதிகம் நோண்டக் கூடாது, மிகுந்தநேரம் உட்கார்த்தே இருக்கக்கூடாது, இரண்டு முழங்கால்களையும் மேலே இருக்கும்படி குத்திட்டுக்கொண்டுவெரு நேரம் இருக்கக்கூடாது, பூமியை நகங்களால் கீறக்கூடாது, வீடு பெருக்கின தூசி உடம்பில் படக்கூடாது, நகங்களால் புண்ணிக்குள் ளக்கூடாது, எச்சிலுடன் பிராமணனைத் தொடக்கூடாது, சிவஹண காலத்திலும் உதயகாலத்திலும், அஸ்தமயகாலத்திலும் சூரியனைப்

பார்க்கக்கூடாது, ஜலத்தில் சூரியப் பிரதிபிம்பத்தைப் பார்க்கக்கூடாது. மிகச்சிறிய உருவத்தையும், மிகுந்த பிரகாசமுள்ளதையும், வேண்டாத வஸ்துவையும். மஸக்கியமான வஸ்துவையும் அதிகம் பார்க்கக்கூடாது, இந்திரன் வில்லை யாருக்கும் காட்டக்கூடாது, சத்துருவின் ஆகாரத்தைச் சாப்பிடக்கூடாது, வியபிசாரிகள் அன்னத்தையும் அருந்தக் கூடாது, எக்காரியத்திலும் மத்தியஸ்தனை இருக்கக்கூடாது, பொய்யாக சாக்ஷியம் கூறக்கூடாது. ஸ்தகீ (இது விளங்கவில்லை) ஒருபோதும் தரிக்கக்கூடாது, சூதாட்டத்தை வெகு தூரத்தில் விலக்கவேண்டும், ஸ்திரீகளை மிகவும் நம்பக்கூடாது, அவர்களை யதேச்சையாக விடக்கூடாது, பத்னியை எப்பொழுதும் காப்பாற்றவேண்டும், யௌவனவயதில் விசேஷித்து ரக்ஷிக்கவேண்டும், உடைந்த சயனத்தில் படுக்கக்கூடாது, தனிமையில் படுக்கக்கூடாது, சந்து பள்ளம், இவைகளில் படுக்கக்கூடாது. தனித்த தேவாலயங்களில் படுக்கக்கூடாது, அதிலும் ராத்திரிவேளையில் தேவாலயத்தில் படுக்கக்கூடாது, மரத்தடியில் படுக்கக்கூடாது, இவ்விதம் ஒழுங்கான நடத்தையுடன் நாட்களைக் கழிக்கவேண்டும். பிறகு ராத்திரிவேளைக்கு ஏற்பட்ட காரியங்களைச் செய்பவெண்டும், இவ்விதம் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்ட நலநடத்தை அல்லது நல் வாழ்க்கையை அனுசரிப்பவனுக்கு ஆயுள் நீருத்தி, ஆரோக்யம், சந்தோஷம், தர்மம், திரவியம், புகழ் ஆகிய இவை யுண்டாகும், சந்தியாகாலங்களில் ஆகாரம், புணர்ச்சி, தூக்கம், படிப்பு, வழிநடை, ஆக இந்த ஐந்தையும் விலக்கவேண்டும், சந்தியாகாலங்களில் ஆகாரத்தால் வியாதியும், புணர்ச்சியால் கர்ப்பவிகாரமும், தூக்கத்தால் ஏழ்மையும், படிப்பால் ஆயுள் குறைவும், வழிநடையால் ஆபத்தும் உண்டாகும், இனி இரவில் செய்பவெண்டிய காரியங்களைச் சொல்லுவோம்—நிலா...சூரியர்ச்சியானது, காம அவாவை அதிகப்படுத்தும், தாகம், பித்தம், எரிச்சல், இவைகளைச் சமனம் செய்யும், பனி—நிலாவைவிடக் குறைந்த குணமுள்ளது, வாயு, கபம், இவைகளைச் செய்யும், இருட்டு...பயத்தைக்கொடுக்கும், மயக்கம், திசைத் தடுமாற்றம், இவைகளைச் செய்யும், கபம்செய்யும், பித்தத்தைப் போக்கும், காமத்தை வளர்க்கும், கிரமத்தைப்போக்கும், ராத்திரி போஜனத்தை முதல் யாமத்திற்குள் (ராத்திரி 9-மணிக்குள்) செய்

யவேண்டும், கொஞ்சம் குறைவாகவே சாப்பிடவேண்டும், ஜீர்ணமாகக்கடினமான வஸ்துக்களைத் தள்ளவேண்டும், மனிதர்களுக்கு இயற்கையாகக் காமவேட்கை யுண்டாகின்றது, அதைத் தடுத்தால் மேதஸ் அதிகரித்துப் பிரமேகநோய் உண்டாகும், சரீரம் துவண்டு போம், மனதை அடக்கியோ, அல்லது கோபம்கொண்டோ, அல்லது பிரம்மசர்ய விரதம் பூண்டோ, ரஸமறியாத ஸ்திரீகளின் சேர்க்கையாலோ ரேதஸ் (இந்திரியம்) சுநீணமாகும், துர்பலம், வாய் உலர்ந்துபோதல், பாண்டுநோய், இளைப்பு, கிருகிருப்பு, நபும்ஸகத்தன்மை, அகாலங்களில் இந்திரியம் வெளிப்படுதல், ஆகிய இவை இந்திரியம் சுநீணமானசற்குக் குறிகள், ஸம்போகத்திற்கு அர்கமில்லாத ஸ்திரீகள்—பந்துக்கள், சத்துருஸ்திரீ, அரசகுமாரிகள், நண்பன் ஸ்திரீ, நோயுள்ளவள், சிடன் குமாரி, பிராமணஸ்திரீ, மிகவும் கெட்டநடத்தை யுடையவர்கள், பைத்தியம், மகாபாபம் செய்தவர்கள், சரிசமுழுவதும் வெண்குஷ்டம் போல ஒரே மஞ்சள் வெளுப்பாக நிறமுள்ளவர்கள், சன்னியாஸம் தரித்தவர்கள், பதிவிரதைகள், ஆசாரியன் பெண், வயதானவர்கள், கர்ப்பிணிகள், மிலேச்சஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள், மிகவும் துறுப்புநிறமுள்ளவர்கள், முன்பின் பழக்கமில்லாதவர்கள், ஆகிய இவர்களாகும், கிரமம் அறிந்து ஸ்திரீகளுடன் ஸம்போகம் செய்யவேண்டும், பாலைகள், முகத்தைகள், அதிருடைகள் என்ற மூவகை ஸ்திரீகளின் அன்பை அறிந்துகொள்ளவேண்டும், 16 வயதுவரை பாலைகள் எனப்படும், 32 வயதுவரை முகத்தைகள் எனப்படும், 50 வயதுவரை அதிருடைகள் எனப்படும், 50 வயதிற்குமேல் விருத்தைகள் எனப்படும், 50 வயதிற்குமேல் பட்டவர்கள் ஸம்போகத்திற்கு அர்கதையற்றவர்களாவர், ஆனி, ஆடி, ஐப்பசி, கார்த்திகை ஆக இந்த நான்கு மாதங்களில் பாலைகளும், மார்கழி, வை, மாசி, பங்குனி, இம்மாதங்களில் முகத்தைகளும், ஆவணி, புரட்டாசி, சித்திரை, வைகாசி, இம்மாதங்களில் அதிருடைகளும் ஸம்போகத்திற்கு அர்கமாவர், எப்பொழுதும் பாலைகளின் சேர்க்கை பலத்தை விருத்திசெய்யும், முகத்தைகளின் சேர்க்கை பலத்தைக்குறைக்கும், அதிருடைகளின்சேர்க்கை கிழத்தன்மையைக் கொடுக்கும், தக்ஷணம் கொன்ற மிருகத்தின் மாமிசம், உஷ்ணமான அன்னம், பாலைகள், சுநீர்போஜனம், நெய்

கடுநீரில் ஸ்நானம் செய்தல், ஆக இந்த ஆறும் தக்ஷணமே ஜீவகளை
 பைப்பெருக்கும், அமுதின மாமிசம், கிழட்டுஸ்திரீகள், இளம் வெய்
 வில், கெட்டித்தயிர், விடியற்காலத்தில் தூக்கம், விடியற்காலத்தில்
 ஸ்திரீஸம்போகம், என இந்த ஆறும் தக்ஷணமே ஜீவக்களைய
 ஸ்நானிக்கச்செய்யும், கிழவன்கூட முக்தையுடன் சேர்த்தால் வானி
 பம் அடையலாம், வயது அதிகமான ஸ்திரீயுடன் சேர்க்கையால்
 வாலிபனும் கிழவன் ஆவான், மிதமாக ஸ்திரீகளுடன் சேர்க்கை
 புள்ளவர்கள் ஆயுள் விருத்தியையும், மெதுவாக வரும் கிழட்டுத்
 தன்மையையும், நல்ல சரீர புஷ்டியையும், நல்ல நிறம், நல்ல பலம்,
 இவைகளைமுடையவர்களாகவும், அழுத்தமாகவும் நன்றாகப்பருத்தி
 முள்ள மாமிச தசையுடையவர்களாகவும் ஆவார்கள், தாதுபுஷ்டி
 செய்யக்கூடிய ஆகாரம் மருந்து இவைகளை உபயோகித்துக்கொண்டு
 மார்கழி தை மாதங்களில் இஷ்டம்போல வேண்டியபடி ஸ்திரீ சம்
 பந்தம் கொள்ளலாம், மாசி பங்குனி மாதங்களில் அதற்கு அடுத்த
 படியாகவும் அதாவது சுற்று குறைந்தும், சித்திரை, வைகாசி, ஜுப்
 பிசி, கார்த்திகை, ஆக இந்த நான்கு மாதங்களில் மூன்று நாட்களு
 க்கு ஒரு தடவையும், ஜவணி, புரட்டாசி, ஆனி, ஆடி, ஆக இந்த
 நான்கு மாதங்களில் 15 நாட்களுக்கு ஒரு தடவையும் சம்பந்தம்
 வைத்துக்கொள்ளலாம், பனிகாலத்தில் இரவிலும், வெய்யில் காலத்
 தில் பகலிலும், ஜுப்பிசி கார்த்திகை மாதங்களில் இரவு பகல்களி
 லும், ஜவணி புரட்டாசி மாதங்களில் மழை பெய்யும் காலங்களி
 லும், ஸ்திரீ சம்பந்தம் கொள்ளலாம், ஆனால் சாஸ்திரங்களை அனு
 சரித்துப்பார்த்தால் மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு தடவை எல்லாமா
 தங்களிலும் சம்பந்தம் உசிதமானது, ஆனால் வெய்யில் காலங்களில்
 மாததிரம் 15 நாட்களுக்கு ஒரு தடவைதான் உசிதமானது, பகலில்
 சம்பந்தம் ஆயுளைக்குறைத்து விடுமாதலால் அறிவாளிகள் பகல்
 விலக்கவேண்டுமென்று, ஆனி, ஆடி, ஜுப்பிசி, கார்த்திகை, ஆக இம்மாதங்
 களில்தான் தீராதபகையாக தவிர்க்கமுடியாத நிலைமையில் பகல் சம்
 பந்தம் கொள்ளலாம், இரண்டு சந்திரா காலங்கள், அமாவாசை,
 பெயர்ணமி, அதிகாலைநேரம், நொத்திரி, நடுப்பகல், ஆக இக்கா
 லங்களில் சம்பந்தம் கூடாது, நல்ல வயதும், நல்ல சக்தியும், தாது
 புஷ்டிசெய்ததாலும், கூடியிருந்தால் எல்லா மாதங்களிலும் பிரதி

தினம் சம்பந்தம் கொள்ளலாம், பால் நெய் மிகுந்த ஆகாரமும், பயிர்நீர், விபாதிபற்ற தன்மை, நல்ல வயது, ஆகிய இவை யுடைய வன் அழகான வஸ்துக்கள் குழந்தை காதற்கு இனிமைபாதிக்கின்ற சந்தேகமும், நல்ல வாசனையும் காற்றும் நிறைந்தும், உள்ள இடத்தில் தன் சம்சாரத்துடன் ரமிக்கவேண்டும், ஏகாந்தமாக இல்லாமலும். பெரிபேரர்கள் நெருங்கியும், வெட்கம் உண்டுபண்ணக் கூடியதாயும், அழகை முதலிய கெட்ட சப்தங்களுள்ளதாயும் இருக்கும் இடத்தில் ரமிக்கக்கூடாது, ஸ்காநம் செய்து, சந்தனம் பூசி, நல்லவாசனையுடன் கூடிய புஷ்பங்களைச் சூடி, தாதுபுஷ்டியான ஆகாரம் மருந்து சாப்பிட்டு, நல்லவஸ்திரம் தரித்து, அலங்காரம் செய்துகொண்டு, தாம்பூலம் தரித்து, குழந்தைகளை விரும்பி நல்ல படுக்கையில் பத்னியிடம் நேசம் மிகுந்து அவர்மிகுந்த சமயத்தில் ரமிக்கவேண்டும், மிகுந்தபசி, உத்ஸாகமில்லாதநிலைமை. மிகுந்தசாப்பாடு, உடம் புரோய், தாகம், இவைகளுடன் சம்பந்தம் கூடாது. பாலன், விருத்தன், நோயாளி, இவர்களும், மலமுத்திர விஸர்ஜனம் செய்ய வேண்டிய அவஸ்தா முள்ளவர்களும் சம்பந்தம் செய்யக்கூடாது, சமானமான குணம், நடத்தை, உள் ளவளாயும், நல்ல வயிச்சத்தில் பிறந்த வளாயும், நேசமுள்ளவளாயும், சந்தோஷமுள்ளவளாயும் இருக்கும் பத்னியுடன் நேசத்துடனும் சந்தோஷத்துடனும் கூடி மனிதன் ரமிக்கவேண்டும் ஸ்திரீகளுடைய தலைவகிடு, கண், உதடு, கன்னம், கழுத்து, வயிறு, கன்னம், மார்பு, தொப்புள், குண்டி, தலை, முழங்கால், கணுக்கால், கால்கட்டைவிரல், ஆகிய இவைகளில் சக்ல பக்ஷத்தில் இடது பாதியிலும், கிருஷ்ண பக்ஷத்தில் வலது பாதியிலும் மண்மதன் ஸஞ்சாரம் செய்கிறான், தலைவகிட்டில் நகக்ஷதமும், கண்களில் முத்தமிடுதலும், கன்னங்கள், உதடுகள், ஆகிய இவைகளில் தந்தக்ஷதமும், வயிற்றில் நகக்ஷதமும், மார்பில் மெதுவாகத் தட்டுதலும், ஸ்தனங்கள், குண்டி, இவைகளில் மர்தனமும், நாபி, உபஸ்தம், இவைகளில் தட்டுதலும், காம அவாவைப் பெருக்கும், கணுக்கால், முழங்கால், கால்கட்டைவிரல், இவைகளில் உரசல் அவாவைப் பெருக்கும், சந்திரகலையைத் தொட்டால் அதுவும் காமவிருத்தி செய்யும். (குறிப்பு—சந்திரகலை என்பது காமசாஸ்திரங்களில் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது, ஒவ்வொரு காலத்தில் ஸ்திரீகளின் கால்களில்

ஒவ்வொரு இடத்தில் மாறிமாறி சந்திரனை இருப்பதாகவும் அதைப் புருஷன் ஸ்பர்சித்தால் ஸ்திரீகளுக்கு நேசமும் அவாவும் அதிகரிக்குமென்றும் வாதஸ்பாயன நூலில் காணப்படுகிறது.) ரஜஸ்வலை, நேசமில்லாதவள், அழுக்கடைந்தவள், மனதிற்குப் பிடிக்காதவள், ஜாதியில் உயர்ந்தவள், தன்னைவிட அதிகமான வயதுள்ளவள், நேரயுள்ளவள், அங்கலீனமானவள், கர்ப்பிணி, விரோதமுள்ளவள், யோனிரோகமுள்ளவள், ஸமான் கோத்திரத்தில் பிறந்தவள், குருபத்னி, சன்னியாசம் பூண்டவள், ஆகிய இந்த ஸ்திரீகளுடன் ரமிக்கக்கூடாது, மாடவிடாய் காலத்தில் ரமித்தால் கண்பார்வை ஆயுள், தேஜஸ் இவைபோம். பாபம் மிகுந், சன்னியாசம் பூண்டவள், குருபத்னி, சமணகோத்திரத்தில் பிறந்தவள், கிழவி, ஆகிய இவர்களுடன் கூடுவதால் பிராணஹாதி சம்பவிக்கும், பர்வகாலங்கள் அதாவது அமாவாசை, பெளர்ணமி, சந்தியாகாலங்கள், ஆக இக்காலங்களில் சேருவதால் பிராணஹாதி சம்பவிக்கும், கர்ப்பிணியுடன் சேருவதால் கர்ப்பம் சிதையுந், வியாதியுள்ளவளுடன் சேருவதால் பலம்போம், அங்கலீனமுள்ளவள், அழுக்கடைந்தவள், விரோதம்கொண்டவள், சரீரம் இளைத்தவள், மலடி, ஆகிய இந்த ஸ்திரீகளுடன் சேருவதால் சுக்ரம் க்ஷீணமாகும், மேல் ஆவரணமில்லாத இடத்தில் ஸ்திரீகளுடன் ரமிப்பதால் சுக்ரம் க்ஷீணமாகும், கோபம், பசி, தாகம், ஆகிய இவையுள்ளவனும், பலமில்லாதவனும், ரமிப்பதால் சுக்ரஹாதியும் வாதப்பிரகோபமும் உண்டாகும், நடுப்பகலில் ரமித்தால் இதே தோஷம் சம்பவிக்கும், வியாதியுடன் இருப்பவன் ரமித்தால் வியாதி, பிஸீஹா, மூர்ச்சை, மாணம், இவை சம்பவிக்கும், நடு இராலும் விடியற்காலத்திலும் ரமித்தால் வாத பித்தங்கள் பிரகோபத்தை யடைகின்றன, வியாதியுள்ள யோனியிலும், யோனியில்லாத இடங்களிலும், மிருகயோனியிலும் ரமிப்பதால் உபதம்சம் என்ற விக்கநோய், வாதநோய், சுக்ரஹாதி, ஆக இவை சம்பவிக்கும் மலமூத்திரங்களை அடக்கிக்கொண்டு ரமிப்பதாலும், ரமிக்கும்போது சுக்ரம் வெளிப்படவிருக்கும் தருணத்தில் அதை அடக்குவதாலும், புருஷன் மல்லாந்துபடுத்து ரமிப்பதாலும் சுக்ராச்மரீ என்ற கல்லடைப்பு நோய் சிக்கிரம் உண்டாகும், ஆகவே கீழ்ச்சொன்ன விஷயங்களினைத்தையும் விலக்கவேண்டும்,

இவைகள் இஹப் ரலோகங்களுக்கு விருத்தங்கள், ரமித்தபிறகு ஸ்நாநம், சந்தனம் குளிர்த்த காற்று, ஸ்டு முதலியவை குளிர்த்த நீர், பால், மாமிசாஸம், சாராயம், கள்ளு, ஆக இவைகளை உபயோகித்தால் இழந்தபலம் திரும்பும், ரமித்தபிறகு ஸ்நாநம், சர்க்கரையுடன் கூடிய பால், தித்திப்பு பக்ஷணங்கள், மாமிசாஸம், தூக்கம், என்று வரிசையான உபயோகம் நன்மைசெய்யும், மிகப்புணர்ச்சியால் ஆக்ஷேபகம் முதலிய வாதனோய்கள் உண்டாகும், மேலும் சூலம், காஸம், சுரம், சுவாஸம், சரீரம் இளைத்துப்போதல், பாண்டு, க்ஷயம், ஆகிய ஸோய்களும் சம்பளிக்கும், ராத்திரி உண் விழித்தால் ருக்ஷகுணமும், கபனோய், விஷம், இவைகளின் நிவர்த்தியும் உண்டாகும், உசிதமான காலத்தில் தூக்கம் திரிதோஷங்களை சமநப்படுத்தி, சோம்பலை விலக்கி, புஷ்டி, நிறம், பலம், உத்ஸாஹம், அக்னிபலம், ஆக இவைகளைச் செய்யும், படுக்கும்பொழுது கொம்மட்டி மாதனையின் பொடியை, ததேனுடன் சேர்த்துச் சாப்பிட்டால் அஸங்கியமான அபாஸவாயு வெளியேறுதபடி செய்து குகமாகத் தூக்கம் வரும். (குறிப்பு—ராத்திரி வேளையில் தம்பதிகள் சயனம் செய்யும்பொழுது அபாஸவாயு மிஞ்ந்து வெளியேறுவது வெறுப்பாக விருக்கும் ஆதலால் அதைத் தாக்காலிகமாக சமனம் செய்ய இம்மருந்து சொல்லப்படுகின்றது) படுக்கையை விட்டெழுந்தவுடன் சூரியோதய காலத்தில் எட்டுகை பச்சைசுஜலம் சாப்பிட்டால் நோய்கள் அணுகா. (குறிப்பு—இரண்டு கைகளையும் சேர்த்துக் கொண்டு ஏந்தி சாதாரண ஜனங்கள் நதி முதலியவைகளில் நீர்குடிப்பதபோல எட்டுகடவை குடிக்கவேண்டும்.) பிரதிதினமும் சூரியோதயத்திற்குச் சற்று முன்பு மலமூத்திர விஸர்ஜனம் செய்வதற்கு முந்தி படுக்கையை விட்டெழுந்தவுடன் முன்சொன்னபடி எட்டுகை நீர் குடித்தால் திரிதோஷங்கள் சமநிலை அடைவதுடன் தீர்க்காயுளும், தாதுபுஷ்டியும் உண்டாகும், விடியற்காலத்தில் காலையில் எழுந்தவுடன் மூக்குதுவாரம் வழியாக தண்ணீர் குடித்தால் மூளை பலம், கண்பார்வை, விருத்தியாவதுடன் சகல நோய்களும் போம். முன் சொன்னபடி விடியற்காலம் நீர் குடிப்பதால் மூலநோய், வீக்கம், பிரஹீ, ஜ்வரம், மகோதரம், வயிற்றுநோய், மிழுட்டுத்தன்மை, மேதஸ், மூத்ராகாதம் என்ற நோய், ரக்தபித்தம், காதுநோய்,

தொண்டைநோய், தலைநோய், இடுப்பு வலி, கண்ணோய், விலகும் மற்றும் வாதநோய், பித்தநோய், கபநோய், ரக்தநோய், ஆகிய இவைகளும், விலகும், ஸ்கேஹம் செய்தல், சுஷ்யநோய், விரோசனம் சாப்பிடுதல், வயிற்று உப்புசம், வயிறு விரைத்தா இருத்தல், விக்கல் கபவாதநோய்கள், ஆகிய இவைகளில் முன் சொன்னபடி நீர் குடிக்கக்கூடாது, பிரதிதினமும் மனிதன் இதுவகையில் சொன்னபடி நித்யவாழ்க்கையை அனுசரிக்கவேண்டும், 'இல்லாவிட்டால் பிணிகளுக்கு வசமாவான், பிணிகள் வருமாகில் தகுந்த சிகித்சை செய்து கொள்ளவேண்டும்.

இனி ருதுக்களை பொட்டிய வாழ்க்கையின் விதிகள் சொல்லப்படுகின்றன. மாசி முதலான 12 மாதங்களை ஆறு ருதுக்களாக வகுத்து அவை சிசிரம், வஸந்தம், க்ரீஷ்மம், வர்ஷம், சரத், ஹேமந்தம், என அழைக்கப்படுகின்றன. அதிலும் முதல் மூன்று ருதுக்கள் உத்தராயணம் என்றும் பின் மூன்று ருதுக்கள் தஷிணயன மென்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. உத்தராயணம் உஷ்ணமானது, அது பலத்தைப்போக்கும், தஷிணயனம் சீதமானது பலத்தைக்கொடுக்கும், மாசி, பங்குனி, மாதங்கள் மிகவும் சீதமானவை, ருக்ஷகுணமுள்ளவை, வாயுவையும் அக்னி விருத்தியையும் செய்யும், சித்திரை வைகாசி மாதங்கள் மதுராஸ குணமுள்ளவை, பசையுள்ளவை, கபத்தை அதிகப்படுத்தும், ஜுனி ஆடி மாதங்கள் பசையற்றவை அதாவது ருக்ஷகுணமுள்ளவை காரகுணமுள்ளவை, பித்தம் செய்யும், கபத்தைப்போக்கும், ஆவணி புரட்டாசி மாதங்கள் சீதகுணமும் விதாஹகுணமுள்ளவை, அக்னிபலத்தைக் குறைக்கும், வாயுவைச் செய்யும், ஐப்பிசி கார்த்திகை மாதங்கள், உஷ்ண குணம் செய்யும், பித்தம் செய்யும். நடுத்தரமான பலத்தைக்கொடுக்கும், மார்கழி தை மாதங்கள் குளிர்ச்சியானவை பசையுள்ளவை, மதுராஸ குணமுள்ளவை, அக்னிபலம் செய்யும், ஜுனி ஆடி மாதங்களில் வாயு "சயம்" என்ற நிலைமையையும், ஆவணி புரட்டாசி மாதங்களில் "பிரகோபம்" என்ற நிலைமையையும், ஐப்பிசி கார்த்திகை மாதங்களில் "பிரசமம்" என்ற நிலைமையையும் அடையும்) (சயம் என்பது தன் இடத்தில் விருத்தியடைதல், பிரகோபம் என்பது வேறு இடங்களில் இயற்கைக்கு விரோதமாகப் பரவுதல், இது

அஜீர்ணம்.

(மதுக்கூர் டாக்டர் K. ஷாரோடி அவர்கள்)

முன்னுறையில் கூறியிருப்பதுபோல் கிரஹிணியில் இதர பாசு கதிராவங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டுப் பூர்ணபாகாவஸ்தையை அடைந்த ஆகாராவஸ்துக்கள் கீழ்நோக்கி நகர சிறு குடலில் அந்தஸ்தாவிஜீர்ண உறுப்பு நீர்களுடன் சம்பந்தப்பட்டு முழுதிலும் பாசுமேற்பட்டு அங்கு ஓரங்களில் காணும் இரஸவாழிக் குழாய்களின் மூலமாக வெண்மை திரவமான ஆகாரச்சத்தை திரேகபோஷணத்திற்காக எடுத்துச் செல்லத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சத்தை உறுஞ்சிப் பின் சக்கைபின்னும் நகர்ந்து உண்டாகும் என்றும் சிறுபெருங் குடல் சந்தி தாண்டி பெருங்குடலை யடையப் பாக்கி ஏற்பட்டுள்ள ஸத்தையும் தண்ணீர் அம்சத்தையும் அங்குள்ள குழாய்கள் உறுஞ்சியெடுத்து திரேகத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளச் செல்ல வெறும் சக்கை, மலக்குழாயால் வெளிப்படலாகிறது. இவ்விதமாக நாம் உட்கொள்ளும் உணவுப்பொருள்கள் யாவற்றும் உறுப்புக்களின் ஒழுங்கு நிலைமைகளைப் பொறுத்து ஜீர்ணப்பட்டு பொருட்களின் ஸத்தாம்சங்கள் யாவும் சரீரோபயோகியாக உள்ளுக்குள் சேர்க்கப்பட்டு சக்கை வெளிப்படுவதையே ஜீர்ணமெனக் கூறப்படுகின்றது. ஜீர்ண உறுப்புகள் யாவற்றும் ஒழுங்கு நிலைமையி யோடிருப்பினும் மனச்சந்துஷ்டியும் கூட ஜீர்ண காரியத்தில் உள்ள உதவியாக விருக்கவேண்டுமென்று “சர்ஷ்யா பயக்ரோத புரிப்லுதேன.....என்று போன்ற வாக்யங்களினால் போதிக்கப் பட்டுள்ளதையும் அறிந்துக்கொள்ளவேண்டும். மேலும் அதிகத் தண்ணீரை அருந்துவது ந விஷமாஹாரத்தைப் புசிப்பதும் வேக தாரணம், நித்திரையின்மை அகால போஜனம் முதலியனவும் ஜீர்ணக்கெடுதல்களை விளைவிக்கின்றவைகளாகும், ஆஹாராசாரகால போஜனங்களின் ஸாத்மியம் என்றும் பழக்க விபரீதங்களும் அஜீர்ணகாரிகளாகும். இவைகளின் தனித்தனி விளக்கங்கள் தனிமை யாகவே கவனிக்கப்படத்தக்கவைகளாதலால் இங்கு தற்போது விவரிக்க வசதியில்லை. அன்ன வஸ்துக்களைப் பாகம்செய்யக் குறிப் பிட்ட ஸ்தானங்களில் ஜடராக்கியிருப்பதுபோல்குடல்களினின்றும் உறிஞ்செடுத்துச்செல்லும் ஆகாரச்சத்தென்ற ஸத்தைஇரத்தமாக

மாற்றுவதற்கும் மாம்ஸமாக்குவதற்கும் இதை மேதஸ்ஸாக மாற்றுவதற்கும் அதை அஸ்தியாக்கிக் கொள்வதற்கும் அஸ்தியை மஜ்ஜையாக்குதற்கும் அதினின்றும் சுக்ரமுண்டா வதற்கும் தனித்தனி முறையில் அக்னி யேற்பட்டிருப்பதால் அவ் வக்னிகளுக்கு தாத்வக்னியெனப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மேல் வாக்யத்தில் குறித்திருக்கும் விஷயத்தினின்றும் முன்வஸ்து பின்வஸ்துவாக அடியோடு மாறுவதென்ற பொருளல்ல. முன் வஸ்து பின் வஸ்துக்களின் போஷணைகளுக்குக் காரணங்களா கின்றன வென்பதாகும். ஜடராக்னியின் விஷயத்தன்மைகளினால் ஊன்பொருட்கள் எவ்விதம் அபக்வமென்றும் அஜீர்ணத்திற்கு உதவுகின்றனவோ தன்மூலமாகவே தாத்வக்னிகளின் வைஷயங் களும் அபக்வமான போஷணைக் குறைவுகளையும் கெடுதல்களையும் விளைவிக்குமென்பது உட்கருத்தாகும். ஜடராக்னி விஷயத்தைப் பின்னும் யோசிப்பின் அதுவும் பஞ்சபூதாத்மக மென்றே சொல்லப் படுகிறது. இத்தன்மை யிதற்கிருப்பதால்தான் போஜ்ய வஸ்துக்க ளின், பூ. தண்ணீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய அம்சங்கள் அந்தந்த பூதாக்கினினால் பாகம் செய்யப்பட்டு அன்றாடம் திரே கத்தில் ஏற்படும் பூதாம்சங்களின் அழிவுகளைச் சீர்திருத்த அவ்வப் போது உதவுகின்றது. தண்ணியித்தம்பார்த்திவாதி அர்ச்சவக்ன (குறை கள்) ஈடுசெய்யப்படுகின்றன, தாத்வக்னிகளும் பாககாரியங்களி லீடுபட்டுப்பிரஸாதகிட்ட ரூபமாகப்பிரித்து திரேக தாரணத்திற் குதவுகின்றன. தாதுக்கள் பாகமேற்பட்டு பிரஸாதகிட்ட ரூபத் தில் பரிணமிப்பதற்கு 3015 கலைகளில் ஒவ்வொன்றும் சுமார் 50 நாட்களுள் ஆகவேண்டியிருப்பதையும் இங்கு எடுத்துக்காட்ட வேண்டியிருக்கின்றது. ஒவ்வொன்றின் சத்தும் மலமும் ஒருபோல வே திரேகதாரணங்களென்பதற்கு சாகாசாரியருடைய “பாஸாத கிட்டேளதாதுனம் பாகாதேவாவி கர்ஹத: பரஸ்பரோப ஸம்ஸ்தம் பாத்தேதே தேஹோபாஸ்பாம்” என்னும் வாக்கியத்தினின்றும் வெ ளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதையும் அறிதல் வேண்டும். மேலே விவரித் துள்ளபடி சரீரத்தில் பாசகாக்னி, பூதாக்னிகள், தாத்வக்னிகள் என்றும் மொத்தம் 13 விதமான அக்னிகள் ஜீர்ணகாரியத்தி லீடுபட்டிருப்பதால் திரேக ரகைஷ்டியின் பொருட்டு இதுகளின்

ஒழுங்கு நிலைமை அவசியமென்றும் விஷயம் கெடுதல்களை விளைவிக்குமென்று முணர்ந்தே சாஸ்திர காரர்கள், "ரோகஸ் ஸர்வேபிமத் தேக்ரோள" என்று போதித்துள்ளார்கள். (அக்னியின் பலக்குறைவினால் எல்லாப்பிணிகளுமுண்டாகின்றன வெணப்பொருள்) பாசகாக்னியை ஒழுங்குப்படுத்தி வைத்துக்கொள்ளும் காரியம் நம்மிடமே யிருக்கின்றது. தின்பண்டங்களின் பலத்தினால் விதி நிஷேதங்களைத் தள்ளி மிருகங்களைப்போல் புசிப்பது அக்னிக்கெடுத்தல்களை விளைவிப்பதாகும். ஆடுமாடுகள் தீனி விஷயத்தில் ஸ்வதந்திரங்களாயினும் நிம்மதி முறைகளை அவைகள் கைக்கொள்வது போல் நாம் அடையாததினால் மிருகங்களைவிட மனிதர்களின் மரணசங்கை 900 பங்கிற்குமேல் அதிகரித்துள்ளது. சாஸ்திரத்தில் 'அனாத்மவந்த: பசுவத்புஞ்ஜதே யேப்ரமாணத:' என்றதன்பொருளை புணர்ந்து நாம் ஜீவித்திருப்பதின் பொருட்டே ஆஹாரம் செய்யவேண்டுமல்லாது தின்பதற்காகவே ஜீவித்திருப்பதல்லவென்று ஸ்வகாலமும் நினைவிருப்பின் ஹிதமித ஆஹாராதிகளினால் அக்னிகிகாரமேற்படாது காப்பாற்றிக்கொண்டால் நோயற்ற வாழ்வைப்பெறலாமென்று ஆஸ்திரோர்கள் 'தஸ்மாத்தம்விதிவத்யுக்தைரன்ன பானேந்திரோஹிதை; பாலயேத்ப்ரயஸ்தஸ்யஸ்திதௌஹ்யாயுர் பலஸ்திதி. என்றுபாசாற்றியுள்ளார்கள். ஆகையால் பர்சகாக்னிக் கோளாறுகளைத்தொத்திக்கொள்ளாது அக்காலத்திய சுகாதார முறைகளை நாம் எக்காலத்தும் கடைபிடிக்குமாகில் முக்கால் பாகத்திலும் பிணிகளினின்றும் நாம் தப்பித்துக்கொள்ளவற்றவழியாகுமென்பது இதன் சுருக்கமுடிவாகும். ஷரீர்ணக் கோளாறுகளை இவ்வளவோடு முடித்துக்கெடுத்தல்களுக்குச் சுருக்கமான பரிகாரங்களைக் கூட்டி இதனடியில் வரைவது உசிதமாகும். அதாவது உமிழ்நீர்க்கெடுத்தல்களைற்படிப் பரிகாரமாக, நஸ்யம், அஞ்சனம், கவளக்காகம் தூமபானம் முதலியவைகளினால் ஒழுங்குப்படுத்தவேண்டியது, தோஷகோபானுஸாரம் முறைகளையும் கையாடவேண்டியது, ஆமாசய ஜீர்ணக்கோளாறுகளுக்கு ஆயிரக்கணக்கான யோகங்களிருக்கின்றன, திரிகடுவாதி குர்ணம் மரிசாதி குர்ணம், பிடாதி குர்ணம், பாஸ்காலவணம், அக்னி குமாரஸம், கிரவ்யாதாஸம் முதலியனவும், மற்றும் பலகஷாயகஸ்த, அவலேஹ, ஆஸவ, கிருதங்களுமுள்ளவைகளைத் தருந்த

வாணிகைகளுடன் சந்திரிகையில் பத்திராதிபர் அவர்கள் வெளிப் படுத்தி வருகின்றமையால் இவ்விஷயத்தில் நம் பொறுப்புகள் குறைக்கப்பட்டுள்ளன. கிரஹிணி ரஸபலக்குறைவிற்கு வசர தராமம், வித்தாப்ரகம், அக்னிசுமாரம், மஹாகந்தகம், லோகநாத ரஸம் முதலியன குணகாரிகளாகும், க்லோம நிர்பலதைகளுக்கு அஜீர்ணகாலானலரஸம், வீரபத்திராப்ரகம் முதலியனவும் க்ஷூத் ரார்தரக்கெடுதல்களில் ஷே குமாரமோதகம். அகனி முகலவணம் முதலியனவும் விஷ்டம் பாஜீர்ணத்தின் பரிகாரங்களும் விசேஷ பலனையளிப்பதாகும்.

ஹிருதயம்.

(கருர் வைத்யவாசஸ்பதி P. S. ராமசர்மா)

இனி ஹிருதயம், க்லோம, புப்புஸம், என்ற உறுப்புகளைப் பற்றி ஆராய்வோம், ஹிருதயம் என்ற வடமொழிச்சொல், ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படும் Heart, Lungs, என்ற மூன்று அவயவங்களைக் குறிக்கும் என்பது வைத்ய வாசஸ்பதி V. N. நாயர் அவர்களுடைய மதம் Heart என்ற பாகத்தைக் குறிக்கும், என்பதுபத்திராதிபர் மதம் ஹிருதயம் என்பதும் “உரஸ்” என்பதும் பரியாயபதங்கள் என்பது டாக்டர் V. அச்சுத நாயர் அவர்களுடைய மதம், உரஸ் என்பது Lungs என்ற இரண்டு உறுப்புகளைக் குறிக்கிறதென்பது பத்திராதிபர் மதம், பரியாயபதங்கள் என்ற மதம் இவற்றுள் விபரீதமானது, “ஹிருதய ஸ்யாக்ரே அவத்யதி, அதவக்ஷஸி” என்ற வைதிகவாக்யம் இந்த மதத்தில் பொருந்தாமல் போகிறது, இதுபோன்ற பல வீரோதங்களை இங்கு விரிவுபற்றி எழுதாமல் நிறுத்துகிறோம். முன் சொன்ன உள் உறுப்புகளைப்பற்றி, மீமாம்சையில் விபக்தமாக சில வசனங்கள் காணப்படுவதால் அதை விமர்சிப்பது “அனல்ப ஜல்பம்” ஆகாதென உபயுக்தமான சில விமர்சம் இங்கு செய்கிறோம். ஸ்ரீ அப்பயதீக்ஷிதர் அவர்கள் எழுதிய “நியாயரக்ஷாமணி” என்ற நூலில் அடிமூல்கண்ட வசனங்கள் காணப்படுகின்றன. (நியாயரக்ஷாமணி, அத்தியாயம் 1, பாதம் 8, சூத்திரம் 24, பிரமிதாதிசுரணம்)

“அந்த: கரண ஸம்பிண்டிதோ ஜீவ:; அந்த: ~~கரணமச~~ ப்ராபேண ஹிருத்கமல கோச ஸ்தானம், ஹிருத்கமல கோசஸ்தமனுஷ்யபாணம் அங்குஷ்டமாத்ர: இதி,” (அத்யாயம் 1, பாதம் 3, சூத்திரம் 25)
“மனுஷ்யாணம்ச ஹிருதயம் ததங்குஷ்ட மாத்ரம்”

இதன் பொருள்—ஜீவன் அந்தக்கரணத்துடன் கலந்திருக்கிறான், அந்தக்கரணம் என்பது அனேகமாக ஹிருதயகமல கோசத்தில் இருக்கிறது. ஹிருதயகமல கோசமானது மனிதர்களுக்குக் கட்டை விரல் அளவுள்ளது 1 மனிதர்களுடைய ஹிருதயம் அவரவர் கட்டைவிரலின் அளவுள்ளது.

இவ்வசனங்களில் ஹிருதயகமலகோசம் என்பது அவரவர் கட்டை விரல் அளவுள்ளது என்று வியத்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இதில் வேறுவிதமாக அர்த்தம் செய்ய வழியில்லையாதலால் ஹிருதய சப்தத்திற்கு முன்னு் அவயவங்களும் பொருள் என்ற மதம் பொருந்தவதில்லை, வாஜ்பேயாந்தமான யாகநிகை த்தானே அனுஷ்டத்தம் மகா ரீமாம்சகரென்று கண்டதேவரால் சம்மானிக் கப்பட்டுமுள்ள ஸ்ரீ சிஷ்கரவர்களிட, சில் எவ்விதமாகவும் அதிசங்கை செய்வது பாபமாகும், இந்த சிஷ்பணத்தை “அனல்பஜல்பம்” என்று பரிசுசித்தாலும் நாம் அதில் வருந்தப்போவதில்லை, பல யாகம் செய்த ஒருவர் ஹிருதயாவதான சமயத்தில் நேரில் அனுபவித்த வார்த்தைகளை அலக்ஷியம் செய்யமுடியாது, தவிர இந்த அபிப்பிராயத்தையொட்டியே ஆயுர்வேதவசனமும் காணப்படுகிறது, சகருத ஸம்ஹிதை முதல்ஸ்தானம் 14-வது அத்யாயம் “தஸ்ய ச ஹிருதயம் ஸ்தானம்” என்றமூவசனத்தின்ட்லலண வியாக்யானத்தில்—“ஹிருதய சப்தேன அத்ர ஹிருதயோபலக்ஷித: ப்ராதேச: உச்ய தேநதுஸாக்ஷாத் ஹிருதயம், குத: ஹிருதயஸ்வஜஸ்தானத்வாத்” என்று காணப்படுகிறது. இதன் பொருள்—தாது ரஸத்திற்கு ஆதாரம் ஹிருதயம் என்ற மூலவசனத்தில் ஹிருதயம் என்ற பதம் உண்மையான ஹிருதய ஸ்தானத்தைவிட அதிகப்பிரதேசத் தைக்காட்டுகிறது. ரஸாதாரமான பாகம் முழுவதும் ஹிருதய பதத்திற்கு முக்யார்த்தமல்ல. ஹிருதய பதத்திற்கு முக்யார்த்தம் எட்டு பிந்துரூபமான ஓஜஸ் தங்கும் சிறியஇடமாகும், என்றுவசனத் தின் பொருள். Heart Lungs ஆக இந்த மூன்றும் ரஸாதாரம்

அல்லது ரக்தாசயம் என்ற டாக்டர் V. அச்சுதன் நாயர் அமதத்திலும் இந்த வசனம் ஹிருதயம் என்பது அவற்றள் ஓர் பாகத்தையே குறிப்பதாகக் கொள்ளவேண்டி யிருப்பதால் பெதாமல் போகிறது. இந்த வசனம் தீக்ஷிதர் அவர்கள் அபிப்பிராயம் ஒத்திருப்பதால் ஆயுர்வேதத்திலும் மீமாம்சையிலும் பேதம்காட்ட வழியில்லை. நியாய ரக்ஷாமணி அத்யாயம் 1, பா 3, சூத்திரம் 24—“நது தத்ரப்ராஹ்மண இவ அக்ர ஸூஷிர விதித்வாதி” என்ற வாக்யத்தில் “தஸ்யாக்ரே ஸூஷிரம் ஸூக்ஷ்ம என்ற வேதவசனத்தின் அர்த்தத்தைக் கவனித்தால் டாக்டர் அச்சுதன் நாயர் அவர்கள் இந்த வாக்யத்தை யொட்டி எழுதியுள்ள அர்த்தங்கள் பொருத்தமற்றவை என்பதைச் சொல்லவேண்டியில்லை. ஆகவே Heart என்ற உறுப்பின் ஓர் முக்கியபாகம் ஹிருதயகமல கோசம், அதுவே ஜீவன் ஸ்தானம், அதுவே அக்ரணஸ்தானம், அதுவே ஒஜஸ்ஸ்தானம் என்று வெளிப்படக் கத்தெரிகின்றது. அது அவரவர்கள் கட்டைவிரல் அளவுள்ள என்பதும் வியத்தம். இதுவே ரக்தாசயத்தின் கோஷ்டாங்கமாக இந்த நிருபணத்தால் ரக்தாசயத்தில் ஓர் முக்கியமானபாகம், கட்டைவிரல் அளவுள்ளது, ஹிருதயம் என சித்திப்பதால் டாக்டர் அச்சுதநாயர் அவர்கள் இது விஷயமாக எழுப்பியுள்ள பிரச்சினை சார்தமாகின்றன.

